

Sygn. akt I C 333/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Julita Preis

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Beska

po rozpoznaniu w dniu 07 października 2016 r. w Chełmnie

sprawy z powództwa M. R. i A. R.

przeciwko A. M.

o zapłatę

orzeka:

I. Oddala powództwo.

II. Zasądza solidarnie od powodów M. R. i A. R. na rzecz pozwanego A. M. kwotę 4.617,00 zł (cztery tysiące sześćset siedemnaście złotych) z tytułu kosztów procesu.

III. Ustala , że pozostałe nieuiszczone koszty sądowe od uiszczenia których powodowie byli zwolnieni poniesie Skarb Państwa.

IV. Przyznaje adwokat K. T. prowadzącej Kancelarię Adwokacką w C. ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Chełmnie wynagrodzenie w kwocie 2.952,00 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu.

I C 333/12

UZASADNIENIE

Powodowie: M. R. i A. R. w pozwie skierowanym przeciwko A. M. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) w U. domagali się zobowiązania pozwanego do naprawy lub wymiany okien , dostarczonych i zamontowanych przez niego w domu powodów w wykonaniu umowy/zamówienia z dnia 20 marca 2009 r. na nowe wolne od wad i dostarczenia dokumentacji potwierdzającej , że dostarczone okna mogły być wprowadzone do obrotu oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz powodów kwoty 500,00 zł tytułem zwrotu kosztów pozyskania opinii rzeczoznawczej albo zasądzenia od pozwanego na rzecz powodów kwoty 10 500,00 zł , w tym 10 000,00 zł tytułem zwrotu ceny okien dostarczonych i zamontowanych przez pozwanego w ramach umowy/zamówienia z dnia 20 marca 2009 r. oraz 500,00 zł tytułem zwrotu kosztów pozyskania opinii rzeczoznawczej. Nadto powodowie domagali się zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego żądania powodowie wskazali, że na podstawie umowy - zamówienia z dnia 20 marca 2009 r. pozwany A. M. zobowiązał się do dostarczenia i zamontowania stolarki okiennej w nowobudowanym domu

jednorodzinny, będący własnością małżonków A. R. i M. R. , a powodowie zobowiązali się zapłacić pozwanemu wynagrodzenie w wysokości 10.000,00 zł.

Stolarka okienna została dostarczona, zamontowana, a wynagrodzenie pozwanego zapłacone, w dniu 14 kwietnia 2009 r. W listopadzie 2009 r. , jeszcze przed wprowadzeniem się do nowobudowanego domu, powodowie stwierdzili silne nawiewy zimnego powietrza przez zainstalowaną stolarkę okienną, w szczególności w okolicach górnych zawiasów, między skrzydłami okiennymi a ościeżnicami. Wadę tą stwierdzili także Z. R. oraz M. L., którzy bardzo często przychodzili do domu powodów. A. R. niezwłocznie zgłosiła reklamację do pozwanego.

Pozwany podjął próbę usunięcia wad. W wyniku wielokrotnych reklamacji i wielokrotnie podejmowanych prób wyeliminowania wady stolarki pozwany, dokonał regulacji okien na zawiasach , a wezwany przez niego serwis producenta okien, wymienił uszczelki oraz uszczelnił (uzupełnił) pianką montażową przestrzeń pod ramiakami dolnymi okien . Doszczelnienie pianką zmniejszyło nieco nawiew zimnego powietrza spod parapetów, ograniczając przemarzanie parapetów wewnętrznych. Nadal jednak zimne powietrze silnie nawiewało w okolicy górnych zawiasów skrzydeł okiennych. Po kolejnych monitach ze strony powódki, pozwany pisemnie oświadczył, że wielokrotnie podejmował próby wyeliminowania wad i zobowiązał się do podjęcia kolejnej próby eliminacji wad poprzez ponowną wymianę uszczelek w oknach.

Po kilku telefonicznych wezwaniach i ostatecznie po pisemnym monicie powódki z maja 2011 r. pozwany wymienił uszczelki na skrzydłach okiennych i zamontował dodatkowo po dwa uchwyty na ramiakach pionowych skrzydeł okien drzwi balkonowych. Zabiegi te nie spowodowały wyeliminowania wady. Powódka ponowiła reklamację, jednak pozwany na kolejne wezwania powódki nie odpowiadał. W tej sytuacji powódka zleciła rzeczoznawcy budowlanemu, wykonanie ekspertyzy okien, o czym uprzedzała wykonawcę w piśmie z maja 2011 r. Opinię, na zlecenie powódki, wykonał rzeczoznawca budowlany w specjalności konstrukcyjno - budowlanej, wpisany na listę rzeczoznawców do spraw jakości produktów lub usług przy (...) Inspekcji Handlowej w B., mgr inż. R. P..

Rzeczoznawca stwierdził następujące nieprawidłowości:

- uszczelki, zamontowane na skrzydłach okiennych, zostały nieprawidłowo przycięte na styku z zawiasami górnymi okien - brak ciągłości uszczelek przy zawiasach górnych (pkt 3 str. 5 opinii),
- pozwany nie dostarczył dokumentacji materiałowej okien, tj. deklaracji zgodności z Polską normą lub aprobatą techniczną, certyfikatów, karty technicznej (pkt. 4 str. 7 opinii). Pozwany zobowiązany był dostarczyć dokumentację materiałową dostarczonych okien na podstawie § 12 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie sposobów deklarowania zgodności wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlany (Dz. U. Nr 198 poz. 2041, ze zm.).

Skutkiem braku dokumentacji dostarczonej i zamontowanej stolarki jest niepewność co do rodzaju użytych do jej wykonania materiałów, ich toksyczności, wytrzymałości i izolacyjności.

Rzeczoznawca zalecił (pkt. 5 opinii) : wymianę uszczelek na uszczelki zgodne z aprobatą techniczną, z zachowaniem ich ciągłości przy zawiasach (bez docinania) i z zachowaniem prawidłowego wyregulowania zawiasów ;

uzupełnienie braków w ociepleniu z pianki poliuretanowej między ościeżem a ościeżnicą, a w przypadku gdyby zabiegi określone wyżej okazały się niewystarczające rzeczoznawca stwierdził, że należy wymienić całą stolarkę okienną na spełniającą wymagania dotyczące infiltracji powietrza i izolacyjności cieplnej.

Powódka wskazała, że pozwany mimo wielokrotnie kierowanej i ponawianej reklamacji nie usunął wad wbudowanej stolarki. Przez okna wieje do tego stopnia, że (w czasie silnych wiatrów) gaśnie płomień świecy przystawionej w okolicy górnych zawiasów okien. Tak silne nawiewy zimnego powietrza mają miejsce we wszystkich zamontowanych przez pozwanego oknach.

Wobec nie usunięcia wady przez pozwanego wniesienie pozwu jest uzasadnione i konieczne.

Pozwany A. M. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany wskazał, że między stronami jest całkowicie niesporne, że powodowie w dniu 20.03.2009 r. zawarli umowę z pozwanym, której przedmiotem była sprzedaż i montaż stolarki PCV - okiennej i drzwiowej (drzwi wejściowe). Podkreślenia wymaga fakt, że umowa nie obejmowała (co wynika z treści zamówienia - umowy) tzw. obróbki czyli robót wykończeniowych. Ponadto umowa nie obejmowała także montażu parapetów, ani wewnętrznych, ani zewnętrznych. Te okoliczności są istotne albowiem precyzują zakres umowy, a tym samym także zakres odpowiedzialności pozwanego z tytułu ewentualnej niezgodności towaru z umową w chwili jego wydania. W świetle treści przepisów art. 4 ust. 1 i art. 6 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego, pozwany odpowiada za dostarczenie i zamontowanie stolarki, którą, co wymaga podkreślenia, wybrali samodzielnie powodowie.

Przedstawiony przez pozwanego stan faktyczny pokrywa się częściowo z przytoczonymi przez powodów okolicznościami. Jednak ocena tego stanu faktycznego jest całkowicie odmienna. Pozwany wskazał, że w pozwie nie wykazano na czym miałyby polegać niezgodność towaru z umową, tzn. jakie wady stolarki zostały ujawnione, względnie na czym ma polegać nieprawidłowość w jego zamontowaniu. Jedynym zastrzeżeniem jakie zgłosili powodowie był przewiew zimnego powietrza do wnętrza budynku. Jest oczywistym, zdaniem pozwanego, że przewiewy te nie są wynikiem wad okna jako takiego, albowiem okna zachowują wszelkie parametry deklarowane przez producenta. Potwierdzała to ekspertyza techniczna sporządzona na zlecenie powodów przez Rzeczoznawcę Budowlanego Głównego Inspektoratu Budowlanego mgr inż. K. C.. Ta właśnie ekspertyza, wraz z rachunkiem na kwotę 1.400,00 zł została przesłana pozwanemu w trakcie wcześniejszych przedsądowych rozmów. Natomiast nigdy wcześniej powodowie nie zapoznali pozwanego z opinią techniczną rzeczoznawcy R. P.. Pozwany nie wiedział nawet o jej istnieniu. Pozwany podkreślił, że powodowie, świadomie lub nieświadomie, zataili sądem istotne elementy stanu faktycznego, a podany w pozwie stan faktyczny skomentowali w sposób niezgodny z rzeczywistymi intencjami stron. Przede wszystkim w przedmiotowej sprawie powodowie korzystali z pomocy P. Rzecznika Praw Konsumentów, który występował do pozwanego pismem z dnia 31.10.2011 r. W piśmie tym Pani Rzecznik przedstawiła pretensje powodów oraz ekspertyzę biegłego Rzeczoznawcy, z której wynikało, że okna nie spełniają „podstawowych funkcji użytkowych w zakresie izolacyjności termicznej, izolacyjności akustycznej oraz - przede wszystkim - infiltracji powietrza, czyli poziomu szczelności.” Jednocześnie Rzecznik Praw Konsumenta w swoim piśmie złożył oświadczenie w imieniu jednego z powodów o odstąpieniu przez powódkę od umowy zawartej z pozwanym. Oświadczenia tego powódka ani nie potwierdziła w dalszej korespondencji ani nie cofnęła. Pozwany za pośrednictwem swojego pełnomocnika pismem z dnia 17.11.2011 r. udzielił odpowiedzi Rzecznikowi, który po złożonych wyjaśnieniach zaprzestał dalszej korespondencji. Dlatego dla pozwanego wielkim zaskoczeniem był zarówno sam pozew, jak i jego żądania, które całkowicie pomijają wcześniejsze oświadczenia powódki w zakresie odstąpienia od umowy.

Generalnie stanowisko pozwanego jest takie, iż nie uznaje on przedstawionych w pozwie roszczeń albowiem są one nieuzasadnione. W przedmiotowej sprawie powodowie zgłaszali i nadal zgłaszają, mimo dwóch różnych ekspertyz, roszczenia z tytułu wad, za które pozwany nie ponosi odpowiedzialności.

Wady te zdaniem pozwanego wystąpiły na skutek niewłaściwej obróbki zamontowanych okien, jak również na skutek ingerencji użytkownika w system uszczelek. Z opinii Rzeczoznawcy R. P. wynika, że uszczelki zostały źle docięte przy zawiasach, podczas gdy oryginalne uszczelki montowane przez producenta nie są docinane przy zawiasach, ale montowane w ciągłości pod zawiasem. Wszelkie przewiewy pod dolną krawędzią okien są następstwem złego montażu parapetów wewnętrznych i zewnętrznych, którego to montażu dokonywały osoby trzecie, za które pozwany nie ponosi żadnej odpowiedzialności. Pozwany wskazał, że dokonany przez niego montaż został wykonany prawidłowo, co potwierdza okoliczność, że przy jego odbiorze powodowie nie zgłaszali żadnych zastrzeżeń. Należy jednak pamiętać, że okna zostały zamontowane w domu, który był w trakcie budowy, a powodowie nie zamawiali u pozwanego ani montażu parapetów, ani ostatecznej obróbki. Zarówno montaż parapetów jak i końcową obróbkę okien wykonywał

inny podmiot wybrany przez powódkę A. R., za który pozwany nie ponosi odpowiedzialności. Zdaniem pozwanego, to właśnie niestaranne i niewłaściwe wykonanie tych prac skutkuje obecnie istniejącymi przewiewami. Podkreślić też trzeba, zdaniem pozwanego, że od montażu dokonanego przez pozwanego do stwierdzenia przewiewów przez powodów minęło prawie osiem (8) miesięcy, podczas, których pozwany nie miał żadnego kontaktu z oddanym przedmiotem umowy i nie miał żadnej możliwości sprawdzenia jaki jest stan jego montażu w chwili wykonywania robót wykończeniowych. Tak więc zarzucanie mu obecnie nieprawidłowego wykonania montażu jest nie tylko nieuzasadnione merytorycznie ale także całkowicie nielogiczne.

Pozwany podkreślił że wszelkie czynności regulacji stolarki lub poprawek obróbki, a także próby ograniczenia zjawiska przewiewów (abstrahując od tego czy jest to w ogóle wadą) nie stanowiły uznania odpowiedzialności przedsiębiorcy z tytułu wydania towaru niezgodnie z umową, ale były świadomym działaniem pozwanego o charakterze handlowym i marketingowym. Pozwany nie jest dużym przedsiębiorcą działającym na terenie całego kraju, ale zdecydowanie przedsiębiorcą regionalnym i zadowolenie klientów stanowi o jego konkurencyjności. Tak więc dbając o swoją renomę pozwany podejmował szereg działań mających na celu osiągnięcie zadowolenia klienta, wykraczając daleko poza ramy swojej odpowiedzialności. Dowodem takiego postępowania jest choćby naprawa źle wykonanego przez podmiot trzeci montażu parapetów. Daleko idąca pomoc wykazana Zamawiającemu, jako dbałość o wizerunek własnego przedsiębiorstwa, nie może jednak stanowić podstawy odpowiedzialności pozwanego.

Na rozprawie w dniu 21 grudnia 2012 r. pełnomocnik powodów sprecyzowała żądane pozwu w ten sposób, że powodowie ostatecznie rezygnują z żądania zobowiązania pozwanego do naprawy bądź wymiany okien i wnoszą jedynie o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kwoty 10 500,00 zł.

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 20 marca 2009 r. A. M. prowadzący Firmę (...) O. PCV w U. przyjął od A. R., działającej także w imieniu męża M. R., od którego posiadała pełnomocnictwo, zamówienie na wykonanie stolarki PCV - 19 sztuk okien wraz z montażem. Okna miały zostać zamontowane w nowo wybudowanym domu mieszkalnym położonym w B. należącym do małżeństwa (...). Budynek był wówczas w stanie surowym, otwory okienne były zabezpieczone po zimie, był zrobiony dach.

A. M. nie był producentem okien. Ma zawarte różne umowy partnerskie z producentami okien. Wyboru okien na okna z firmy (...) ze S. z systemu (...) 70, dokonała A. R. po rozmowach z A. M.. A. M. proponował wcześniej okna z innej firmy i przygotował ofertę w tym zakresie. Termin wykonania zlecenia ustalono na 08 kwietnia 2009 r. Cenę okien wraz z montażem ustalono na 10 000,00 zł.

Okna zostały wstawione zgodnie z umową, została też uregulowana przez małżonków (...) umówiona zapłata. Okna zostały zamontowane na kotwy i piankę montażową. Takiego sposobu montażu nie kwestionował producent okien. Dalszą obróbkę okien przeprowadziła firma budowlana, która prowadziła wykończenie całego domu, ta firma dokonała także montażu parapetów. W domu zostały położone tynki, gładź, przeprowadzono malowanie.

A. M. dostarczył A. R. kartę gwarancyjną z gwarancją udzieloną przez producenta okien.

A. R. i M. R. wprowadzili się do swojego nowego domu w listopadzie 2009 r. Po raz pierwszy A. R. zgłosiła telefonicznie do A. M. reklamację, informując go, że w domu wieje w styczniu 2010 r. A. M. zareagował na reklamację i przysłał pracownika, który przeprowadził regulację okien przy zawiasach, zaś w oknach w jednym z pomieszczeń założył dodatkowe uszczelki na znajdujące się już w tych oknach uszczelki, później zostały one zdjęte. Żadnych innych prac przy uszczelkach okien A. M., ani jego pracownicy nie wykonywali. A. R. ponawiała reklamacje, w ich wyniku były przeprowadzane dalsze regulacje okien. W czasie załatwiania jednej z reklamacji A. M. zaproponował wycięcie przestrzeni pod parapetem od zewnątrz i uszczelnienie od zewnątrz pod parapetami pianką montażową, na co A. R. się zgodziła i co zostało wykonane. Efekty reklamacji nie zadawały małżeństwa (...), A. R. nadal zgłaszała A. M., że wieje. A. M. zaproponował wymianę uszczelek i zgłosił to producentowi okien. (...) uszczelek dokonał dwukrotnie, w marcu 2011 r. i w dniu 30 maja 2011 r. serwis producenta, dołożono też kilka zaczepek docisków. Po wymianie A.

R. nadal zgłaszała A. M. , że są problemy , jednakże on odmówił dalszych regulacji, uznając , że jest to niemożliwie , gdyż grozi zniszczeniem okna.

dowód: - kopia zamówienia - k.5

- propozycja dotycząca sprzedaży i montażu okien firmy (...) wraz z dokonanymi pomiarami - k. 6- 8

- oględziny przeprowadzone w dniu 02 września 2016 r. – k. 357 – 362

- opinia biegłego z dziedziny budownictwa G. K. - k. 232 , k. 255 – 262 , k. 273 – 275 , k. 282 – 283

- odpowiedź z firmy (...) z dnia 13 czerwca 2016 r. – k. 346

- karta gwarancyjna stolarki PCV nr (...) – załącznik nr 4 opinii technicznej sporządzonej przez R. P. - k. 72

- zeznania św. M. L. – k. 110 v – 111

- zeznania św. Z. R. – k. 111

- zeznania św. R. P. – k.112

- zeznania św. G. N. – k. 27 – 29 akt (...)

- protokół reklamacyjny z dnia 30.05.2011 r. – k.26 akt (...)

- zeznania powódki A. R. - k. 318 – 321 i k. 326

- zeznania pozwanego A. M. – k. 324 – 326

- oświadczenie A. M. z dnia 16.02.2011 r. – k.9

A. R. , po radzie uzyskanej od P. Rzecznika Praw Konsumenta w C. , w piśmie nadanym dnia 22 maja 2011 r. , wystąpiła do A. M. z żądaniem dotrzymania warunków reklamacji i usunięcia usterki w oknach. Wskazała , że jeśli nie zostanie to zrobione, zasięgnie opinii niezależnego rzeczoznawcy budowlanego na koszt jego firmy, jako sprzedawcy zdefektowanych okien i jeśli opinia rzeczoznawcy będzie niekorzystna, będzie domagała się wymiany wadliwych okien w całości, a jeśli nie będą uregulowane czynności reklamacji będzie dochodziła swych praw przed sądem. Następnie A. R. zwróciła się o wydanie opinii w sprawie okien do K. C. – rzeczoznawcy budowlanego o specjalności konstrukcyjno – budowlanej w zakresie budownictwa ogólnego i przemysłowego , który sporządził w lipcu 2011 r. ekspertyzę techniczną , w której stwierdził , że zamontowane w domu małżonków (...) okna nie spełniają podstawowych funkcji użytkowych w zakresie izolacyjności termicznej U_w i izolacyjności akustycznej R_w , a przede wszystkim infiltracji powietrza, czyli poziomu szczelności okna oraz , że biorąc pod uwagę dotychczasowe nieudane próby wykonawcy w zakresie naprawy usterek i wad dotyczących w/w okien autor ekspertyzy sugeruje zwrot użytkownikowi (właścicielowi budynku) nakładów finansowych związanych z montażem okien , co spowoduje , że wymianę tych okien użytkownik mógłby wykonać w dogodnym dla siebie czasie przed planowanym wykonaniem elewacji. Kopię w/w ekspertyzy przesłała A. M. wraz z pismem z dnia 31 października 2011 r. P. Rzecznik Konsumentów w C. , w piśmie tym P. Rzecznik Konsumentów w C. poinformowała, że A. R. odstępuje od umowy, żądając wymontowania okien, zwrotu zapłaconej ceny (okna wraz z montażem) w kwocie 10.000,00 zł oraz zwrotu kosztów wydania opinii- ekspertyzy przez rzeczoznawcę w kwocie 1400 zł. A. R. nie upoważniała P. Rzecznika Konsumentów do złożenia w jej imieniu oświadczenia o odstąpieniu od umowy , po rozmowie z P. Rzecznikiem Konsumentów przyjęła , że będzie miała taką możliwość po wysłaniu pisma z dnia 31.10.2011 r. , jeśli nie da ono efektu . A. M. , działając przez swojego pełnomocnika w odpowiedzi na pismo P. Rzecznika Konsumentów w C. - w piśmie z dnia 17 listopada 2011 r. traktowanym jako stanowisko przedstawiane w trybie art. 42 ust.4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów , wskazał, że nie wykazano na czym miałyby polegać niezgodność towaru dostarczonego przez A. M. z umową tzn. jakie wady stolarki zostały ujawnione , względnie na czym ma polegać

nieprawidłowość w jej zamontowaniu , gdyż jedynym zastrzeżeniem jakie zgłosiła A. R. były przewiewy zimnego powietrza do budynku. Wskazał , że oczywistym jest , że przewiewy te nie są wynikiem wad okna , gdyż okna zachowują wszelkie parametry deklarowane przez producenta , co potwierdza przedstawiona ekspertyza techniczna . Nadto podkreślił , że przedstawiona mu ekspertyza techniczna nie spełnia standardów prawnych przewidzianych dla tego rodzaju dokumentu. Ekspertyza ta zawiera bowiem jedynie opis całej sytuacji i to bez zachowania jakichkolwiek norm obiektywizmu. Ekspertyza nie posiada żadnych cech eksperckiego ujęcia zagadnienia w postaci ustalenia istnienia bądź nie istnienia wad, nie wskazuje w jaki sposób ustalono ewentualne wady, na czym miałyby one polegać i czego są efektem, a podstawowy zarzut istnienia silnych przewiewów nie został przez biegłego potwierdzony. A. M. w swym piśmie oświadczył , że stoi na stanowisku, iż nie ponosi odpowiedzialności z tytułu niezgodności towaru z umową , jak również z żadnego innego tytułu i wskazał , że zamawiająca nie wykazała takowej niezgodności w świetle treści zawartej umowy, a prawdopodobną przyczyną jej kłopotów było nienależyte wykonanie robót wykończeniowych i montaż parapetów, które wykonywała inna firma wybrana przez zamawiającego.

A. R. zleciła wykonanie kolejnej opinii R. P. – rzeczoznawcy w zakresie konstrukcyjno – budowlanym.

Sporządził on opinię techniczną w której stwierdził , że A. M. nie dostarczył A. R. wymaganej prawem dokumentacji materiałowej wbudowanej stolarki okiennej i stwierdził , że istnieje konieczność natychmiastowego przedłożenia tej dokumentacji w celu jej weryfikacji przez inwestora. Wskazał ponadto , że z uwagi na nieprawidłowe wykonanie uszczelnienia okien (niedokładnie docięte uszczelki gumowe z materiału niewiadomego pochodzenia), brak deklaracji zgodności na wbudowane okna , w tym na wymieniane uszczelki oraz braki w ociepleniu z pianki poliuretanowej między ościeżem a ościeżnicą , należy natychmiast wymienić uszczelki przy zachowaniu ich ciągłości przy zawiasach (bez docinania) oraz zachować wymagane ustawienie (wyregulowanie) zawiasów. Rzeczoznawca R. P. wskazał też , że gdyby ten zabieg okazał się niewystarczający należy wymienić całą stolarkę okienną jako wadliwą i nie spełniającą wymagań dotyczących infiltracji powietrza i izolacyjności cieplnej stolarki okiennej.

dowód: - kopia pisma A. R. wraz dowodem nadania i odbioru – k. 10 -11

- potwierdzona ekspertyza techniczna sporządzona przez K. C. - k. 55 – 64

- potwierdzona kopia pisma P. Rzecznika Konsumentów w C. z dnia z 31 października 2011 r. – k. 69 - 70

- potwierdzona kopia odpowiedzi pełnomocnika A. M. z dnia 17 listopada 2011 r. – k. 65 – 67

- opinia R. P. – rzeczoznawcy w zakresie konstrukcyjno - budowlanym – k. 12

- zeznania św. R. P. – k. 112

- zeznania powódki A. R. - k. 318 – 321 i k. 326 oraz k. 354

Dostarczona M. R. i A. R. stolarka okienna oraz drzwi balkonowe były wykonane poprawnie i zgodnie z Aprobata techniczną opracowaną przez (...) (Instytut (...)) dla zastosowanego systemu okiennego (...) za wyjątkiem uszczelki skrzydła okiennego w bezpośrednim styku z okuciami okiennymi dla okien uchylnych.

dowód : - opinia biegłego z dziedziny budownictwa G. K. - k. 232, k. 255 – 262 , k. 273 – 275 , k. 282 – 283

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów zebranych w sprawie wyżej szczegółowo opisanych . Sąd oparł się także na zeznaniach świadków : M. L. (k. 110 v – 111), Z. R. (k. 111) i R. P. (k. 112 – 113) oraz , które są w ocenie sądu wiarygodne , gdyż nie ma sprzeczności pomiędzy tymi zeznaniami , a pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie . Sąd wykorzystał także zeznania św. G. N. (k. 27 – 29 akt (...)) , z tym zastrzeżeniem , że wbrew zeznaniom świadka , że zgodnych zeznań stron wynika , że serwis producenta dwukrotnie, a nie jeden raz dokonywał wymiany uszczelek w oknach zamontowanych w domu mieszkalnym powodów. Sąd nie dał wiary zeznaniom św. M. P. Rzecznika Praw Konsumentów w C. , że posiadała ona zgodę na złożenie w imieniu powódki A. R. oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej przez powodów z pozwanym, gdyż powódka A. R. zarówno w swych wyjaśnieniach i zeznaniach temu zaprzeczyła wskazując , że nie upoważniała pani Rzecznik do odstąpienia od umowy (k. 85 v , k. 320

v, k. 354), należy nadmienić, że powódka nie zmieniła swych zeznań nawet po powołaniu się przez jej pełnomocnika w piśmie procesowym z dnia 20 czerwca 2016 r. na oświadczenie P. Rzecznika Praw Konsumentów w C. (k. 352). Sąd w dużej mierze oparł się także na zeznaniach stron: A. R. (k. 318 - 321, k. 326 i k. 354) oraz A. M. (k. 323 - k. 326), gdyż w dużej mierze nie ma między tymi zeznaniami i pozostałym zebraniem materiałem dowodowym sprzeczności, w szczególności co do okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Jedynie złożone na piśmie z dnia 16.02.2011 r. oświadczenie pozwanego o kilkukrotnej regulacji okien (k. 9) zaprzecza zeznaniom pozwanego, że pierwsze zgłoszenie reklamacji otrzymał od powódki po upływie roku czy dwóch od zamontowania okien. Zgodnie z wnioskiem pełnomocnika powód Sąd ograniczył dowód z przesłuchania stron odstępując od słuchania w charakterze powoda M. R.. Sąd oparł się także na opinii biegłego z dziedziny budownictwa G. K. (k. 232, k. 255 - 262, k. 273 - 275 oraz dodatkowe wyjaśnienia biegłego złożone na rozprawie dnia 24 lipca 2015 r. - k. 282 - 283), uznając ją za wyczerpującą, biegły podał podstawy swej opinii i w składanych dodatkowych pisemnych oraz ustnych wyjaśnieniach ustosunkował się do zarzutów zgłaszanych przez stronę powodową. Fakt zastosowania przez powoda do montażu okien kotew metalowych potwierdziły w ocenie Sądu przeprowadzone w dniu 02 września 2016 r. oględziny (k. 357 - 362). Fakt, że jest to jeden ze sposobów prawidłowego montażu okien potwierdzają także przedłożone przez pełnomocnika powoda opracowania oraz instrukcje montażu okien z innych firm (k. 160 - 164, k. 199 - 212). Należy też podkreślić, że mimo, że w pkt. 11 str.1 instrukcja montażu okien systemu (...) 70 przewiduje zakotwienie okna w bryle budynku za pomocą dybli i śrub, to w na stronie 11. 4 instrukcji w podanych przykładach mocowania ościeżnicy podano montowanie za pomocą kotew montażowych (...) (k.147 - 151, k. 312 - 317), a nie wynika z instrukcji, że dotyczy to jak stwierdził biegły W. A. w swych dodatkowych wyjaśnieniach do opinii jedynie montowania elementu pomocniczego (k. 189 v), nadto autor instrukcji Firma (...) w odpowiedzi z dnia 13 czerwca 2016 r. potwierdziła, że w pkt.11 instrukcji zostały zaprezentowane trzy alternatywne sposoby montażu okna: na dyble, na kotwy i na śruby okienne, zgodne z ówczesną wiedzą i wszystkie te sposoby montażu były i są akceptowane do dzisiaj przez Firmę (...) (k. 346). Także świadek R. P. w swych zeznaniach stwierdził, że podczas dokonanych oględzin stwierdził, że w zakresie montażu stolarki okiennej nie ma nieprawidłowości (k. 112). W tej sytuacji Sąd nie oparł się w swych ustaleniach na opinii biegłego z W. A. (k.141 - 151, k.170 - 171, k.189 - 190), który stwierdził, że mocowanie okien i drzwi w bryle budynku wykonane zostało za pomocą pianki montażowej, co stanowi wadę, która dyskwalifikuje wartość użytkową wykonanej usługi. Pozostaje to w sprzeczności z opinią biegłego G. K., zeznaniami świadka R. P., informacją od producenta oraz ustaleniami dokonanymi podczas oględzin z udziałem obu biegłych. Także w tej sytuacji, mając na uwadze, że ustalenia opinii biegłego G. K. znajdują też potwierdzenie w innych dowodach Sąd nie stwierdził potrzeby dopuszczenia dowodu z opinii kolejnego biegłego z dziedziny budownictwa na okoliczność ustalenia na podstawie oględzin oraz zebranego w sprawie materiału m.in. instrukcji montażu okien czy montaż okien został dokonany zgodnie wytycznymi tam zawartymi i wniosek dowodowy pełnomocnika powodów (k.272 v) na w/ w okoliczność oddalił postanowieniem z dnia 7 października 2016 r. (k. 379).

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyła umowa sprzedaży i montażu stolarki PCV - 19 sztuk okien systemu (...) 70 w nieruchomości stanowiącej własność powodów, która została zawarta i zrealizowana w okresie marca - kwietnia 2009 r. Do umowy łączącej strony mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2002., nr 141, poz. 1176 ze zmianami). Zgodnie art. 1 ust.1 tejże ustawy ustawę stosuje się do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny). Art. 1 ust. 4 w/w ustawy przewidywał, że do sprzedaży konsumenckiej nie stosuje się przepisów art. 556-581 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny. Obowiązujący w dacie zawarcia umowy pomiędzy stronami art. 627¹ kc przewidywał z kolei, że także do umowy o dzieło zawartej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie, z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą, ani zawodową, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej. Ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego utraciła moc z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U z 2014 r., poz. 827 ze zmianami) tj. z dniem 25 grudnia 2014 r., jednakże zgodnie z art. 51 tejże ustawy do umów

zawartych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, tak jak umowa zawarta pomiędzy stronami, stosuje się nadal przepisy dotychczasowe.

Art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej stanowił, że jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia. Zgodnie z ust. 3 art. 8 tejże ustawy sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie określone w ust. 1 i nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione. Z kolei ust. 4 art. 8 cytowanej ustawy przewidywał, że jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może jednak odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia. Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej

sprzedawca odpowiada za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jedynie w przypadku jej stwierdzenia przed upływem dwóch lat od wydania tego towaru kupującemu; termin ten biegnie na nowo w razie wymiany towaru. Jeżeli przedmiotem sprzedaży jest rzecz używana, strony mogą ten termin skrócić, jednakże nie poniżej jednego roku. Z kolei ust. 2 art. 10 przewidywał, że roszczenia kupującego określone w art. 8 przedawniają się z upływem roku od stwierdzenia przez kupującego niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową; przedawnienie nie może się skończyć jednak przed upływem terminu określonego w ust. 1. W takim samym terminie wygasa uprawnienie do odstąpienia od umowy. Ust. 3 art. 10 w/w ustawy stanowił, że zawiadomienie sprzedawcy o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową przerywa bieg przedawnienia. Przedawnienie nie biegnie w czasie wykonywania naprawy lub wymiany oraz prowadzenia przez strony, nie dłużej jednak niż przez trzy miesiące, rokowań w celu ugodowego załatwienia sprawy. Zgodnie z ust. 4 art. 10 upływ powyższych terminów nie wyłącza wykonania uprawnień wynikających z niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową, jeżeli sprzedawca w chwili zawarcia umowy wiedział o niezgodności i nie zwrócił na to uwagi kupującego.

Należy podkreślić, że odpowiedzialność z tytułu „niezgodności towaru z umową” spoczywała zawsze na sprzedawcy i nie można było jej ograniczyć ani wyłączyć. Dotyczyła ona nie tylko montażu sprzedawanego towaru, ale też samego towaru, mimo, że kto inny jest jego producentem

Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego G. K., znajdującą potwierdzenie w zeznaniach świadka R. P. oraz w pozostałym materiale dowodowym (co zostało szczegółów omówione wyżej), że pozwany A. M. prawidłowo dokonał montażu okien zakupionych przez powodów. Aktualnie występuje nieprawidłowość w oknach wyposażonych w okucia umożliwiające uchylanie skrzydła okiennego, polegająca na tym, że na odcinku około 5-7 cm, w miejscu styku z elementem okucia okiennego umożliwiającym uchylanie, uszczelka zewnętrzna skrzydła okiennego lub drzwi balkonowych została wycięta lub nie została zamontowana. To pozostaje w sprzeczności z zapisami aprobaty technicznej dla tychże okien, a tym samym należy uznać, że w tym zakresie wymogi określone w aprobacie technicznej systemu okiennego nie są spełnione. Tą nieprawidłowość stwierdził też biegły W. A. oraz w swej opinii św. R. P., wskazując jednocześnie, że należy natychmiast wymienić uszczelki przy zachowaniu ich ciągłości przy zawiasach (bez docinania) oraz zachować wymagane ustawienie (wyregulowanie) zawiasów. W związku z powyższym zalecił ponowną wymianę uszczelki w sposób zapewniający uzyskanie szczelności w miejscu występowania zawiasów górnych utrzymujących skrzydła okienne, a dopiero w przypadku gdyby ten zabieg okazał się niewystarczający zalecił wymianę całej stolarki okiennej jako wadliwej i nie spełniającej wymagań dotyczących infiltracji powietrza i izolacyjności cieplnej stolarki okiennej. Biegli sporządzający opinię w sprawie nie stwierdzili podczas dokonywanych oględzin występowania silnych przedmuchi, świadek R. P. zeznał, że stwierdził w czasie oględzin delikatne przewiewy, żadnych nowych wniosków dowodowych w tym zakresie strony nie złożyły. Pozwany A. M. zawsze reagował na

zgłoszenia powódki A. R. , nadto serwis producenta dwukrotnie wymieniał uszczelki w oknach zamontowanych w domu powodów, ostatni raz 30.05.2011 r. To były ostatecznie czynności podjęte w związku ze zgłoszeniami występujących nieprawidłowości dokonywanymi przez powódkę. Aktualnie powodowie żądają zwrotu zapłaty uiszczonych przez nich pozwanej w związku z umową z dnia 20 marca 2016 r. (kwota 10 000,00 zł) i zwrotu kosztów opinii przedsądowej (kwota 500,00 zł). Żądanie zwrotu uiszczonych kosztów jest żądaniem związanym z odstąpieniem od umowy. W ocenie Sądu powodowie w dniu zmiany powództwa na rozprawie w dniu 21 grudnia 2012 r. nie mogli już skutecznie odstąpić od umowy z uwagi na wcześniejsze wygaśnięcie tego prawa , zgodnie z art. 10 ust 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej . Roczny termin oznaczony w art. 10 ust. 2 zdanie drugie ma prekluzyjny charakter tj. jego upływ powoduje wygaśnięcie uprawnienia. W ocenie Sądu nie nastąpiło skuteczne odstąpienie powodów od umowy łączącej strony pismem P. Rzecznika Praw Konsumentów w C. z dnia 31 października 2011 r. Sąd ustalił bowiem , że Rzecznik nie posiadała zgody powódki A. R. na złożenie w jej imieniu oświadczenia o odstąpieniu od umowy zawartej przez powodów z pozwanym, co potwierdza także pierwotne żądanie pozwu - zobowiązania pozwanego do naprawy lub wymiany okien , dostarczonych i zamontowanych przez niego w domu powodów w wykonaniu umowy/zamówienia z dnia 20 marca 2009 r. Inną kwestią jest też wykazanie przez stronę powodową istnienia istotnej niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową łączącą , zdaniem Sądu to nie nastąpiło , gdyż wadą istotną nie jest na pewno brak ciągłości uszczelki w oknach, którą można po raz kolejny wymienić.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd stwierdził brak podstaw do uwzględnienia powództwa i w punkcie I sentencji orzeczenia oddalił powództwo .

W punkcie II w sentencji orzeczenia Sąd orzekł o kosztach w zgodnie z art. 98 kpc zasądzając solidarnie od powodów na rzecz pozwanego potem 4617 zł. Sąd uwzględnił koszty zastępstwa procesowego pozwanego , ustalone zgodnie z § 2 i § 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz. U z 2013 r. , poz. 490 ze zmianami), przy uwzględnieniu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U z 2015 r. , poz. 1804 ze zmianami) i nakładu pracy pełnomocnika pozwanego – 3600, 00 zł , zaliczkę złożoną przez pozwanego – 1000,00 zł wskazaną w zestawieniu kosztów złożonym przez pełnomocnika powoda oraz koszt opłaty skarbowej od złożonego pełnomocnictwa – po 17,00 zł. Sąd nie uwzględnił wskazanych w złożonym zestawieniu od przejazdu na terminy rozpraw pełnomocnik pozwanego. Sąd miał na uwadze , że w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 roku wydanej w sprawie III CZP 26/16 (Biuletyn SN 2016/6/10) Sąd Najwyższy stwierdził, że koszty przejazdu do Sądu pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym , jeżeli ich poniesienie było niezbędne i celowe w rozumieniu art. 98 § 1 kpc są to koszty rzeczywiście poniesione. Brak jest podstaw do ustalenia kosztów przejazdu zawodowego pełnomocnika na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29.01.2013 roku w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25.03.2002 roku w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych. Te rozporządzenia dotyczą wyłącznie stron stosunku pracy. Pełnomocnik pozwanego nie przedstawił w zestawieniu kosztów żadnych informacji , które pozwoliłyby na ustalenie przez Sąd rzeczywiście poniesionych kosztów dojazdu na rozprawę.

Ponieważ powodowie byli zwolnieni od kosztów sądowych, wobec czego w pkt. III sentencji orzeczenia Sąd ustalił, że nie uiszczonych przez powodów kosztów sądowych poniesie Skarb Państwa .

W punkcie IV sentencji orzeczenia Sąd przyznał adw. K. T. prowadzącej Kancelarię Adwokacką w C. , uwzględniając jej wniosek zgłoszony na rozprawie w dniu 07 października 2016 r., ze Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w Chełmnie kwotę 2952,00 zł, w tym VAT , z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu, zgodnie z § 2 , § 10 pkt. 5 i § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, przy uwzględnieniu § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia

przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U z 2015 r. , poz. 1801 ze zmianami).